

delse af telekommunikation, anses den pågældende som deltager i retsmødet på samme måde, som når man møder frem i retten. Dette gælder dog ikke grundlovsforhør, hvor sigtede ikke kan deltage ved anvendelse af telekommunikation, jf. pkt. 2.1.1.1. ovenfor.

Skal nogen afgive forklaring i et retsmøde, må en part eller en rettergangsfuldmægtig, der ikke er advokat, kun deltage i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis fremgangsmåden i § 192 om kontrolforanstaltninger følges, eller den pågældende er ledsaget af en advokat, jf. retsplejelovens § 32 d.

Retsplejelovens § 192 indeholder regler om særlige kontrolforanstaltninger, der skal foretages, når et vidne skal deltage i retsmøder ved anvendelse af telekommunikation med billede. Det følger bl.a. andet af bestemmelsen, at vidnet skal indkaldes til at møde for 1) en ret, 2) en offentlig myndighed, der er bemyndiget til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager, eller 3) en fysisk eller juridisk person – f.eks. en advokat – der har autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed til brug for telekommunikation med billede i retssager.

Det følger som tidligere nævnt af retsplejelovens § 748, stk. 8, 2. pkt., at § 192 finder tilsvarende anvendelse, hvis sigtede skal give forklaring ved et retsmøde om fristforlængelse.

2.1.1.3. Efter § 106, stk. 3, i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) træder reglerne om anvendelse af telekommunikation med billede i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse.

Justitsministeriet har ikke sat reglerne i kraft endnu, fordi de tekniske forudsætninger herfor ikke hidtil har været opfyldt.

2.1.2. Reglerne om varetægtsfængsling mv. og forlængelse heraf

Reglerne om varetægtsfængsling og forlængelse heraf findes i retsplejelovens kapitel 70:

2.1.2.1. Retsplejelovens § 762 indeholder de materielle betingelser for varetægtsfængsling. Efter § 762, stk. 1, kan en sigtet varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at vedkommende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, hvis lovovertrædelsen efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og 1) der er bestemte grunde til at antage, at vedkommende vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen (unddragesfare), 2) der er bestemte grunde til at frygte, at vedkommende på fri fod vil begå nye lovovertrædel-

ser (gentagelsesfare), eller 3) der er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre (såkaldt kollusionsfare).

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, kan en sigtet endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at vedkommende har begået 1) en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, eller 2) en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 123, § 134 a, § 192 a, stk. 1, § 218, stk. 1, § 222, §§ 224 eller 225, jf. § 218, stk. 1, eller § 222, § 235, stk. 1, §§ 244-246, § 250 eller § 252 eller en overtrædelse af straffelovens § 232 over for et barn under 15 år, hvis lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod (såkaldt retshåndhævelsesarrest).

Varetægtsfængsling kan ikke anvendes, hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvaldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig, jf. § 762, stk. 3. Desuden må varetægtsfængsling ikke finde sted, hvis lovovertrædelsen alene kan ventes at ville medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage.

Endvidere følger det af retsplejelovens § 765, stk. 1 og 2, at hvis betingelserne for anvendelse af varetægtsfængsling er til stede, men varetægtsfængslingens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, kan retten med sigtedes samtykke træffe afgørelse om anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger i form af 1) tilsyn, 2) særlige bestemmelser om f.eks. opholdssted, arbejde og fritid, 3) ophold i egnet hjem eller institution, 4) psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling, om fornødent på hospital eller særlig institution, 5) fremmøde hos politiet, 6) deponering af pas eller andre legitimationspapirer, eller 7) sikkerhedsstillelse mv. (»fængslingssurrogater«).

2.1.2.2. Retsplejelovens § 764 indeholder regler om behandlingen af sager om varetægtsfængsling og andre foranstaltninger. Afgørelse om varetægtsfængsling træffes af retten på begæring af politiet, jf. § 764, stk. 1. En sigtet afhøres i retten om sigtelsen og skal have lejlighed til at udtale sig, inden afgørelsen træffes, medmindre retten finder, at fremstillingen i retten